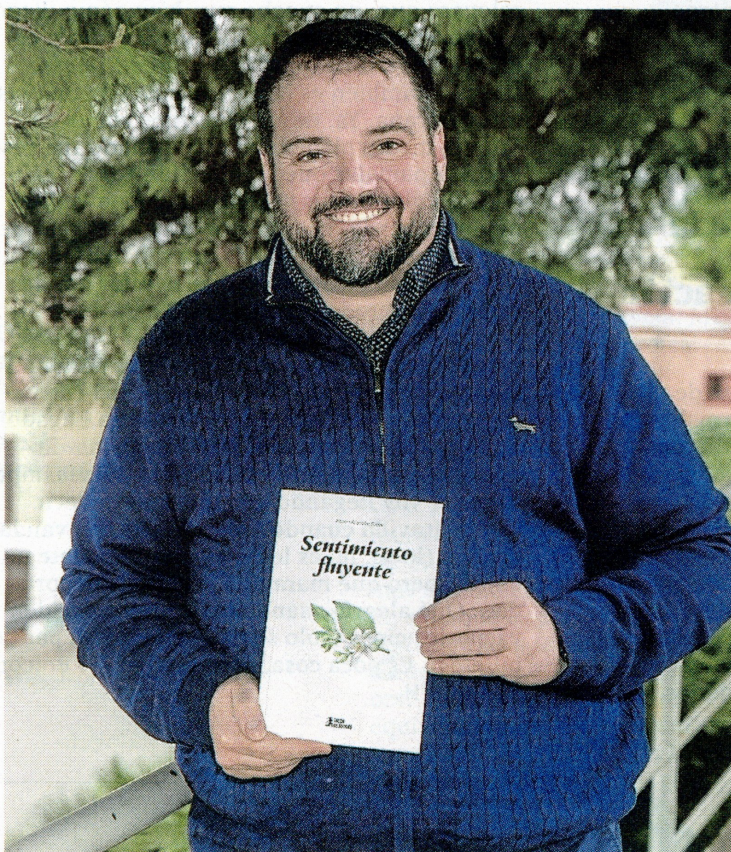

Primer poemari. Albert Alarcón presenta la seua poesia més íntima al llibre 'Sentimiento fluyente'

«La poesia ha estat refugi en una mala època»

Reportatge

Albert Alarcón conserva molts records d'infància a la plaça del Mirador d'Alcanar. FOTO: JOAN REVILLAS

J. JOAQUIM BUJ ALFARA
ALCANAR

Albert Alarcón Fibla encapçalava amb la frase: «No escribo para adornar, escribo para sentir» el text original del llibre *Sentimiento fluyente* presentat a l'editorial Talón de Aquiles, que li ha donat l'oportunitat de publicar el seu primer poemari. És tota una declaració d'intencions sobre el que el lector està a punt de descobrir. «Buscava una frase pròpia que reflectís la realitat.

Soc allò que escric, que no és una altra cosa que la vida mateixa», diu Alarcón.

L'autor canareu creu que cal reconèixer els errors, «no hi ha res més valent que reconèixer que t'has equivocat. No s'ha de tindre temor a mostrar-se vulnerable. Per a mi, la poesia ha estat un refugi quan he passat una mala època».

Escrivint aquest llibre Albert Alarcón s'ha retrobat amb la poesia i amb aquell xiquet que ja feia poemes en l'etapa juve-

nil. Una adolescència en què es va trobar amb una persona clau en la seua formació literària: el tutor i professor de castellà a l'institut, Tomàs Camacho, que no ha dubtat a prologar-li el llibre i fer-ne les presentacions. «Tomàs Camacho va saber detectar en mi la passió per la poesia. Soc lorquíà gràcies a ell». Segons Alarcón, «ser lorquíà és viure la passió per la poesia i l'escriptura. A més, Lorca representa estimar les arrels i els orígens».

Arrels canareves

Arribats en aquest punt, Lorca connecta amb «qui soc, d'on vinc i qui vull ser», assegura Albert Alarcón que manté ben orgullós les seues arrels canareves maternes i les andaluses del seu avi patern, molt present al llarg del llibre i de qui va aprendre l'amor a la terra. «No és incompatible mantindre els orígens andalusos i els catalans», afirma Alarcón.

Si l'heroi que apareix a *Sentimiento fluyente* és son iaio, l'heroïna és sa germana Marta, a qui dedica un dels poemes més emotius de l'obra. «Som com germans bessons amb cinc anys de diferència. És una part més de mi. Un dels primers records d'infància és quan la van portar a casa acabada de néixer».

Entre els projectes literaris d'Albert Alarcón es troben la publicació d'un altre llibre de poesia i un segon conte, després del titulat *Diego y la historia de España. El inicio de la Reconquista*, dedicat a son iaio, amb qui va compartir moltes històries a la vora del foc a la casa del carrer de Sant Miquel, a tocar del Mirador d'Alcanar.